

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำ
ของนักเรียนปฐมวัยโรงเรียนนานาชาติเคไอเอส กรุงเทพมหานคร

THE DEVELOPMENT OF A LEARNING PACKAGE FOR PROMOTING SWIMMING SKILL OF
PRE-SCHOOL STUDENTS AT KIS INTERNATIONAL SCHOOL, BANGKOK

สิริพร แสงสัมฤทธิ์ผล

Siriporn Sangsumritphon

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Educational Administration, Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: siripornsangsumritphon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส และ (3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษา อยู่ในชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมการวิจัย (1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (2) แผนการจัดการเรียนรู้ (3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (4) แบบสังเกตเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.50/84.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 (2) ความก้าวหน้าทางทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส พบว่า มีค่าความก้าวหน้าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากคะแนนเต็มของแบบทดสอบ 10 คะแนน มี คะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 79.33 คะแนนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.67 มี คะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.81 และ (3) นักเรียนมีเจตคติต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส โดยรวมนักเรียนอยู่มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.72, S.D. = 0.47)

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, ว่ายน้ำ, ทักษะการว่ายน้ำ, โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส กรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of research were to: (1) establish and find the effectiveness of a learning activities package for promoting the swimming skills of pre-school students, KIS International School in accordance with criteria 80/80; (2) study the progress of the swimming skills of pre-school students, KIS International School; and (3) study students attitudes on a series of learning activities package for promoting the swimming skills of pre-school students, KIS International School.

This research was quasi-experimental research. The sample was 30 students studying in pre-school students, semester 2, academic year 2022, KIS International School; The research instruments consisted of (1) a learning activities package; (2) a learning management plan; (3) a learning achievement measure; and (4) an attitude observation. The statistics used for data analyses were frequency percentage mean, and Standard Deviation.

The results showed that (1) the performance (E1/E2) of learning activities for promoting the swimming skills of pre-school students, KIS International School, was effectively equal to 81.20/84.51, which was 81.50/84.67 higher than the required threshold of 80/80; (2) the progress of swimming skills was 79.33 percent before learning and 84.67 percent after learning which increased in progress scores at 25.81 percent; and (3) student's attitudes on a learning activities package for promoting swimming skills, overall, was at high level.

Keywords: Learning Activity Package, Swimming Skills, Swim KIS International School

---

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อสังคมไทยจะเห็นได้ว่าปัญหาด้านสุขภาพ และจำนวนประชากรวัยเด็ก ลดลงเป็นสิ่งสำคัญอันดับต้นๆ ที่ต้องการการแก้ไขอย่างเร่งด่วน การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัย และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) หมวดปีที่ 12 ยังกล่าวถึงการพัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัยที่ผ่านมาว่า ได้มีความพยายามปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และยังคงต้องมีการยกระดับการพัฒนาในแต่ละช่วงวัย ได้แก่ เด็กตั้งแต่ในครรภ์ถึงปฐมวัยให้มีแนวโน้มพัฒนาการดีขึ้น แต่ยังคงต้องสร้างทักษะด้านอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับพัฒนาการของสมอง รวมถึงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานมากขึ้น ดังนั้นจึงต้องพัฒนาเด็กปฐมวัยในทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญของประเทศในอนาคต

การจัดการศึกษาปฐมวัยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากเด็กปฐมวัยจะเติบโตเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศในอนาคต มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ 5 ปี ให้อยู่บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของเด็กที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคมวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิต ให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคมการศึกษาในช่วงปฐมวัยเป็นช่วงระยะเวลาที่สำคัญที่สุดสำหรับการเรียนรู้ของมนุษย์เพราะการพัฒนาสมองของมนุษย์ในช่วงวัยนี้จะพัฒนาไปถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงควรจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้โดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งจะพัฒนาศักยภาพทางสมองของเด็กได้อย่างเต็มความสามารถ และหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 ควรจัดในรูปของกิจกรรม และควรจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เพราะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจะต้องอาศัยประสบการณ์ตรงหรือสิ่งที่เป็นรูปธรรม โดยคำนึงถึงการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง และยังคงคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลอีกด้วย ซึ่งเป็นการใช้ธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองเป็นพื้นฐานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตลอดจนต้องให้ความสำคัญกับการจัดการกับสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการจัดการสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กสนใจและเรียนรู้ด้วยความหมาย ต้องจัดให้เด็กเป็นผู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการในทุกๆ ด้านอย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) แต่ในสังคมไทยปัจจุบันเน้นจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพทางสมองเป็นหลักให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางด้านภาษาศาสตร์วิทยาศาสตร์ตรรกศาสตร์มีการแข่งขันทางวิชาการสูง และไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทางร่างกาย การเจริญเติบโตที่สมวัย จนก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ในวัยเด็ก ซึ่งเห็นได้จากสภาพสังคมที่มีการแข่งขันในทุกด้านส่งผลให้ครอบครัวต้องวางรากฐานทางด้านวิชาการให้แก่บุตรหลานตั้งแต่วัยก่อนวัยเรียนมีการส่งเสริมให้เข้าเรียนเพื่อปรับความรู้ก่อนเข้าเรียนในระดับปฐมวัย มีผลทำให้พัฒนาการทางกล้ามเนื้อ ทักษะในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของเด็กเป็นไปไม่ได้ซ้ำไม่เหมาะสมกับช่วงวัยส่งผลต่อการใช้ชีวิตในอนาคตการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาเองโดยส่วนใหญ่จะมีตารางกิจกรรมประจำวันที่คล้ายคลึงกันหรือมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย โดยตารางแสดงกิจกรรมประจำวันของนักเรียนปฐมวัย ประกอบด้วยกิจกรรมเสรีเล่นตามมุมอิสระ 20 นาทีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ 30 นาทีกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ 30 นาที รับประทานอาหารว่าง 10 นาทีกิจกรรมเล่นกลางแจ้ง 30 นาทีกิจกรรมห้องสมุด 10 นาทีกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ 20 นาทีรับประทานอาหารกลางวัน 50 นาทีนอนพักผ่อน 90 นาทีรับประทานอาหารว่าง 10 นาทีเกมการศึกษา 20 นาทีจากตารางกิจกรรมประจำวันเห็นได้ว่าในหนึ่งวันเด็กปฐมวัยมีกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการการเคลื่อนไหวด้านร่างกายประมาณ 40-60 นาทีต่อวันตามที่โรงเรียนกำหนด ซึ่งในช่วงวัย 0-6 ปี เด็กจะสามารถเรียนรู้ได้จากกิจกรรมทางกายและการพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่กล้ามเนื้อมัดเล็ก การพัฒนาสมองและสติปัญญาเป็นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกาย (ศุภกรบัวหุ่ย, 2562) โดยผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเคลื่อนไหว และพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับทักษะทางการกีฬาที่ถูกต้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ระดับต่อไป

การเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาของเด็กปฐมวัยในประเทศไทยไม่ได้ถูกวางรากฐานจากการใช้กล้ามเนื้อที่เด็กต้องใช้ความสามารถของการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ต้องอาศัยการเจริญเติบโตของระบบประสาทและการเคลื่อนไหวประกอบกัน ลักษณะพัฒนาการที่สำคัญของเด็กในระยะนี้ก็คือ การเปลี่ยนแปลงทางการเคลื่อนไหว การทำงานของระบบประสาทกล้ามเนื้อ การพัฒนาความสามารถในการควบคุมร่างกายการบังคับส่วนต่างๆ ของร่างกายซึ่ง ญัฐิกา เพ็งลี(2546) อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาภาควิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กล่าวว่า การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่แบ่งเป็น4อย่างดังนี้การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ (Non – locomotors Movement) การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ (Locomotors Movement) การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ (Manipulative Movement) และการเล่นเครื่องเล่นสนาม (Playground Apparatus) ซึ่งทุกการเคลื่อนไหวจะต้องเน้นการปฏิบัติจริง การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งรวมถึงการออกกำลังกาย อันจะส่งผลให้มีสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายที่ดี สามารถทำภารกิจต่าง ๆ ได้ด้วยความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว เกิดประสิทธิภาพ และไม่เกิดอุบัติเหตุหรืออันตราย ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องฝึกทักษะต่างๆ อย่างต่อเนื่องโดยการฝึกร่วมกันกับเพื่อนๆ แล้วช่วยกันตรวจสอบหรือประเมินว่าความสามารถที่มีอยู่ ก้าวหน้าขึ้นหรือไม่ มีทักษะใดที่ต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น แล้วใช้ผลที่ได้จากการประเมินมากำหนดแนวทางและกิจกรรมการฝึกทักษะต่างๆ เพิ่มขึ้นอยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548: น.120) พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมนุษย์ ที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาเช่นเดียวกันกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ แต่วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่แตกต่างไปจากวิชาอื่นตรงวิธีการ คือ พลศึกษาเป็นการศึกษาที่อาศัยการเล่น การออกกำลังกาย หรือกิจกรรมทางกายที่ได้เลือกสรรอย่างเหมาะสมแล้ว เป็นสื่อกลางในการเรียน คือ เมื่อได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทางพลศึกษาแล้ว จะก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม และการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม พลศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งทางการศึกษา ดังที่ พัฒน อุตตโมบล (2543: น.1-3) และ ภัชรี แซ่มซ้อย (2542: น.8-9) กล่าวไว้ว่า ในวัยเด็กเป็นวัยที่มี

การเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจความคิด และความจำ เมื่อได้ออกกำลังกายอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ จะเกิดผล ดังนี้ 1) มีการเจริญเติบโตที่เหมาะสมกับวัย 2) มีรูปร่างทรวดทรงที่เหมาะสม เช่น ขาไม่โก่ง หลังไม่โก่งตัวไม่เอียง เป็นต้น 3) สุขภาพทั่วไปดีร่างกายแข็งแรง มีความต้านทานโรคสูง ถ้าเกิดการเจ็บป่วยจะหายเร็วขึ้น 4) สมรรถภาพร่างกายอยู่ในระดับสูง การทำงานของร่างกายให้ผลเต็มที่ 5) ผลการเรียนรู้ เนื่องจากสมรรถภาพทางกายดี 6) การปรับตัวเข้ากับสังคม หรือที่ทำงานเป็นหมู่คณะจะดีกว่าผู้ที่ไม่สนใจการออกกำลังกาย 7) มีจิตใจที่แจ่มใส เบิกบานมองโลกในแง่ดี ไม่เป็นเด็กเก็บกต มีความเชื่อมั่นในตนเอง และสามารถทำอะไรหลายๆ อย่างได้ด้วยตนเอง

การจัดชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในการสอนว่ายน้ำในปัจจุบันสำหรับเด็กปฐมวัยในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่จะเริ่มจากการฝึกท่าวดวา (Freestyle) ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มจากการลอยตัวและพัฒนาไปสู่ท่ากรรเชียง จะทำให้เด็กเกิดพัฒนาการของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เรียนรู้การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotors Movement) และยังช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะชีวิต คือการช่วยเหลือตัวเองเมื่อเก็ยข้องหรือเกิดอุบัติเหตุทางน้ำ และสามารถพัฒนาทักษะในการว่ายน้ำจนถึงการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำได้ ซึ่งจากรายงานการจมน้ำระดับโลกขององค์การอนามัยโลก พบว่าในแต่ละปีมีคนจมน้ำเสียชีวิตสูงถึง 372,000 คน และคนที่จมน้ำเสียชีวิตมากกว่าร้อยละ 50 อยู่ในกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ซึ่งสอดคล้องกับในประเทศไทยการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับหนึ่งของกลุ่มเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ทั้งนี้ในกลุ่มเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี พบว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับที่ 3 รองจากโรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ (Meningitis) และเอดส์ (HIV) โดยมีจำนวนการเสียชีวิตปีละ 140,219 คน (สุชาติดา เกิดมงคลการ และสัมพันธ์ เอกเฉลิมเกียรติ, 2557: 1-5) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปฐมวัยควรได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในการว่ายน้ำ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติในการว่ายน้ำ และทำให้เด็กมีพัฒนาการในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาได้เป็นอย่างดีวิชาว่ายน้ำยังเป็นกิจกรรมหนึ่งของพลศึกษาที่บรรจุไว้ในหลักสูตร มีการเรียนการสอนว่ายน้ำ 4 ท่า คือ ท่าวดวา กรรเชียง กบ และผีเสื้อ ในแต่ละท่าก็มีความสำคัญและเอกลักษณ์เฉพาะอย่าง การว่ายน้ำมีประโยชน์และความสำคัญทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และยังช่วยป้องกันอันตรายทางน้ำที่อาจเกิดขึ้นได้ในการฝึกทักษะว่ายน้ำ เมื่อพิจารณาถึงวิธีการสอนที่ผู้สอนใช้ในการสอน ส่วนใหญ่จะใช้การสอนแบบอธิบาย สาธิต และการฝึกปฏิบัติ จะส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน เพลิดเพลิน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส เพื่อช่วยพัฒนาทักษะปฏิบัติพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้น นำไปสู่การฝึกกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในอนาคตได้

ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่สอนว่ายน้ำให้แก่เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการว่ายน้ำท่ากรรเชียงของเด็กชั้นอนุบาล 3 และศึกษาว่าเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ที่ได้รับการพัฒนาทักษะปฏิบัติในการว่ายน้ำท่ากรรเชียงแล้วจะสามารถพัฒนาในด้านใดบ้าง งานวิจัยนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยโรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ที่อยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาคือ เด็กปฐมวัยที่ได้เรียนผ่านชุดกิจกรรมนี้จะมีทักษะปฏิบัติในการว่ายน้ำเป็นพื้นฐานในการเรียนว่ายน้ำในระดับที่สูงขึ้น สามารถช่วยเหลือตัวเองในเบื้องต้นได้ อีกทั้งยังเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำในทำอื่นๆหรือกับวิชาอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

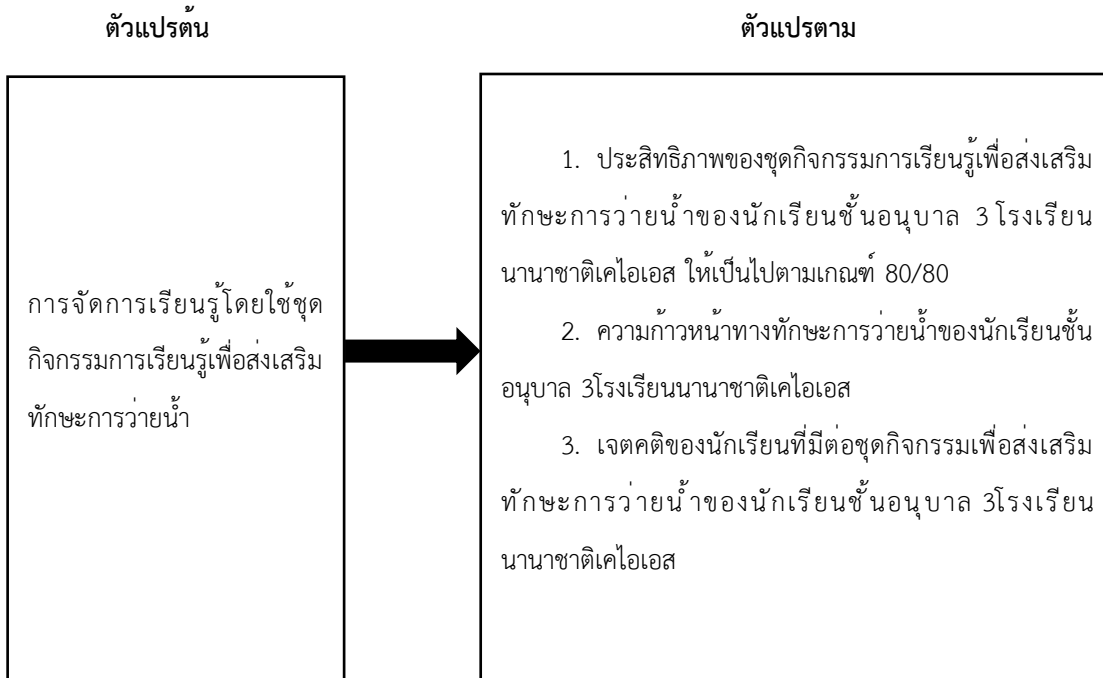
ประชากรในครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอสกรุงเทพมหานครจำนวน 3 ห้องเรียนประกอบด้วย อ.3/1 จำนวน 16 คน อ.3/2 จำนวน 14 คน อ.3/3 จำนวน 13 คน รวมทั้งสิ้น 43 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติในการว่ายน้ำของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการว่ายน้ำ ซึ่งประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ทักษะการดำน้ำ 2) ทักษะการลอยตัว 3) ทักษะการเตะขา และ 4) ทักษะการใช้แขนเป็นส่วนหนึ่งในเนื้อหาสาระกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษารายวิชาว่ายน้ำ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนปฐมวัยชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ตามภาพที่ 1. ดังนี้

ภาพที่ 1. กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำ
2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แบบสอบถามความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส โดยการหาค่าร้อยละ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์หาความเหมาะสม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการนำคะแนนมาหาค่าร้อยละ
4. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำโดยการหาค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ มีสถิติพื้นฐานที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ร้อยละ

ผลของการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ แบบเดี่ยว (1:1) แบบกลุ่ม (1:10) และแบบภาคสนาม (1:100)

การทดลองครั้งที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ที่ทำการทดลองแบบเดี่ยว (1:1) กับนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 3 คน มีประสิทธิภาพ 69.17/80.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำไปปรับปรุงแล้วนำไปทดลองแบบกลุ่ม (1:10) ต่อไป

การทดลองครั้งที่ 2 เป็นการทดลองแบบกลุ่ม (1:10) พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ที่ทำการทดลองแบบกลุ่ม (1:10) กับนักเรียนจำนวน 9 คน ซึ่งคณะผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 78.61/83.33 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำไปปรับปรุง แล้วนำไปทดลองแบบภาคสนาม (1:100) ต่อไป

การทดลองครั้งที่ 3 เป็นการทดลองแบบภาคสนาม (1:100) พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ที่ทำการทดลองแบบภาคสนาม (1:100) กับจำนวนนักเรียน 30 คน มีประสิทธิภาพ 81.50/84.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งแสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การศึกษาความก้าวหน้าทางทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ผู้วิจัยได้ทำการทดลองนักเรียนจำนวน 30 คน โดยทำการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนี ประสิทธิภาพ พบว่า คะแนนจากบททดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ได้คะแนนรวมของนักเรียน ทั้งหมด 238 คะแนน มีคะแนนรวมร้อยละเฉลี่ย 79.33 และหลังเรียนด้วยแบบทดสอบชุดเดิม ได้คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมด 254 คะแนน มีคะแนนรวมร้อยละเฉลี่ย 84.67 ดังนั้น ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอสเท่ากับ 0.2581 แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอสสามารถพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนได้ร้อยละ 25.81

3. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำ

ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D.= 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ทำให้นักเรียนแสดงออกถึงความชอบและสนุกต่อชุดกิจกรรม ทำให้นักเรียนเข้าใจและแสดงออกตรงกับสื่อในใบความรู้ที่ใช้ในชุดกิจกรรม ทำให้นักเรียนสนุกที่ได้ทำกิจกรรมกลุ่มที่จัดให้ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด และนักเรียนแสดงออกถึงการเตรียมความพร้อมในระดับมากที่สุดด้วยการเตรียมเตรียมชุดว่ายน้ำ และอุปกรณ์มาอย่างพร้อมเพรียง

สรุปผลของการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.50/84.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. ความก้าวหน้าทางทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส พบว่า มีค่าความก้าวหน้าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากคะแนนเต็มของแบบทดสอบ 10 คะแนน มีคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 79.33 คะแนนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.67 มี คะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.81
3. นักเรียนมีเจตคติต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส โดยรวมนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D.=0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ทำให้นักเรียนแสดงออกถึงความชอบและสนุกต่อชุดกิจกรรม ทำให้นักเรียนเข้าใจและแสดงออกตรงกับสื่อในใบความรู้ที่ใช้ในชุดกิจกรรม ทำให้นักเรียนสนุกที่ได้ทำกิจกรรมกลุ่มที่จัดให้ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด และนักเรียนแสดงออกถึงการเตรียมความพร้อมในระดับมากที่สุดด้วยการเตรียมเตรียมชุดว่ายน้ำ และอุปกรณ์มาอย่างพร้อมเพรียง

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ที่นำไปใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.50/84.67 สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งแสดงว่าการชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ ส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาขึ้นจากการนำหลักสูตรสาระเนื้อหาที่ เหมาะกับนักเรียนผ่านกระบวนการที่ถูกต้อง ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญส่งผลให้ได้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่น่าสนใจกระตุ้นความสนใจและการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้นักเรียนผ่านการฝึกฝนทักษะโดยครูมีบทบาทในการจัดสื่อการเรียน ใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีรูปภาพน่าสนใจ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนได้มากขึ้น หากมีการพัฒนาชุดกิจกรรมที่ดี ที่สามารถเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้ที่สนใจได้ จะช่วยให้การพัฒนาชุดกิจกรรมเป็นประโยชน์แก่วงการการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. ความก้าวหน้าทางทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส พบว่า มีค่าความก้าวหน้าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากคะแนนเต็มของแบบทดสอบ 10 คะแนน มีคะแนนก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 79.33 คะแนนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.67 มีคะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.81 ทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตน ผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาและ

ประสบการณ์ที่ซับซ้อนและมีลักษณะ เป็นนามธรรมสูง ซึ่งไม่สามารถถ่ายทอด ด้วยการบรรยายได้อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนต้องฝึกทักษะเพิ่มเติมเป็นรายบุคคล จึงจะช่วยให้ครูสามารถวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามเป้าหมาย

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}=4.72$, S.D.=0.47) ทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนนานาชาติเคไอเอส ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินงานสร้างและพัฒนาแบบฝึก เพื่อเป็นสื่อ และเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสุข เรียนรู้ได้มากขึ้น และสามารถนำมาใช้พัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะกระบวนการในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งนักเรียนที่ได้เรียนโดยการพัฒนาแบบฝึกทักษะพื้นฐานเพื่อทักษะการว่ายน้ำของนักเรียนชั้นอนุบาล 3 จะส่งผลให้

1. นักเรียนแสดงออกถึงความชอบและสนุกต่อชุดกิจกรรม
2. เข้าใจและแสดงออกตรงกับสื่อในใบความรู้ที่ใช้ในชุดกิจกรรม
3. นักเรียนเตรียมชุดว่ายน้ำ และอุปกรณ์มาอย่างพร้อมเพียง
4. นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรมกลุ่มที่จัดให้
5. นักเรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ อีกทั้งการเล่นว่ายน้ำยังมีผลดีต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิต สามารถพัฒนานักเรียนในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาบทบาทและส่งเสริมให้ครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะๆ ในเนื้อหาอื่นๆ ไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้
2. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะไปสู่ท่าการว่ายน้ำอื่นต่อไป
3. ควรมีการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครู ผู้ปกครอง ชุมชนต่อการพัฒนาชุดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จำรูญ บรรเทิงสุข. (2546). *ศึกษาพฤติกรรมการเรียนว่ายน้ำท่าฟรีสไตล์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. งานวิจัยในชั้นเรียน.
- ณตยา ตัดสายชล. (2555). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ*.
- ทีศนา แวมมณี. (2544). *วิทยากรด้านความคิด*. กรุงเทพฯ: เคอะมาสเตอร์กรุ๊ป.
- _____. (2550). *ชุดกิจกรรม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองสุข รวยสูงเนิน. (2552). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า.
- _____. (2555). *แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนคิด คู่มือประชุมปฏิบัติการพาคูสอน*.
- พัฒน์ อุตโตโมบล. (2543). *การทดสอบทักษะกีฬาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2557). *ชุดกิจกรรมการเรียนรู้*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย – ธรรมาธิราช
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2556). *การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริกุล เจริญสวัสดิ์. (2548). *ผลการฝึกว่ายน้ำด้วยโปรแกรมทั่วไปกับโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่มีต่อความเร็วในการว่ายน้ำท่ากรรเชียงระยะทาง 25 เมตร*. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์. (2549). *พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคมของเด็กวัย 6-12 ปี*. วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา, 4(2), 89-100.
- ศิลปชัย สุวรรณธาดา. (2523). *ผลการฝึกว่ายน้ำช่วงสั้นและช่วงยาวที่มีต่อความสามารถในการว่ายน้ำท่าคว่ำระยะ 50 เมตร และสมรรถภาพในการใช้ออกซิเจนสูงสุด*. สถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตกรุงเทพ.
- สุกรี รอดโพธิ์ทอง. (2554). *ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทวีกิจการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- _____. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. จัดพิมพ์โดย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2560. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)*.
- สมาคมผู้ฝึกสอนว่ายน้ำแห่งประเทศไทย. (2545). *หลักสูตรประกาศนียบัตรผู้ฝึกสอนว่ายน้ำระดับ 2 หลักการว่ายน้ำ*. กรุงเทพฯ: สมาคมผู้ฝึกสอนว่ายน้ำแห่งประเทศไทย.
- สมยศ สุขาล. (2546). *ศึกษาพฤติกรรมการเรียนว่ายน้ำและพัฒนาผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง*. งานวิจัยในชั้นเรียน.
- อนุกุล นิยมถิ่น. (2014). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาบน้ำโดยใช้รูปแบบการสอนพลศึกษา 5 ชั้นและรูปแบบการสอนสมองเป็นฐานที่มีผลต่อทักษะการสร้าง ความคุ้นเคยกับน้ำ ท่าปลาตาว ของนักเรียน*
- Applefield, J. M., Huber, R. L., & Moallem, M. (2000). *Constructivism in theory and practice: Toward a better understanding*. High School Journal, 48(2), 35-51.
- Baruque, L. B., & Melo, R. N. (2004). *Learning theory and instructional design using learning objects*. Journal of Educational Multimedia and Hypermedia, 13(4), 343 - 370.
- Berukoff, D. B., & Hill, M. G. (2010). *A Study of Factors That Influence the Swimming Performance of Hispanic High School Students*. International Journal of Aquatic Research and Education, 4, 409-421.
- Bíró, M., Fügedi, B., &Revesz, L. (2007). *The Role of Teaching Swimming in the Formation of a Conscious Healthy Lifestyle*. International Journal of Aquatic Research and Education, 1(3), 269-284.
- Bolles, R. C. (1975). *Learning Theory*. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Bower, G. H., & Hilgard, E. R. (1981). *Theories of learning*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.